

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 2 lutego 2006 r. odmawiająca uwzględnienia wniosku w sprawie wniosku o nakazanie Prezydentowi Miasta udostępnienia danych osób, które podpisały się pod pismami: Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej oraz dwoma pismami Rady Rodziców Szkoły Podstawowej.

Warszawa, dnia 2 lutego 2006 r.

GI-DEC-DS - 39 /06

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i a' contrario art. 29 ust. 2 zw. z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani X, o nakazanie udostępnienia przez Prezydenta Miasta danych osób, które podpisały się pod pismami: Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej oraz dwoma pismami Rady Rodziców Szkoły Podstawowej,

odmawiam uwzględnienia wniosku

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pani **X**, zwanej dalej Skarżącą, w sprawie dotyczącej odmowy udostępnienia jej przez Prezydenta Miasta treści pism Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej oraz Rady Rodziców Szkoły Podstawowej, w tym danych osób, które podpisały ww. pisma, tj. danych osobowych członków Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej oraz członków Rady Rodziców Szkoły Podstawowej.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił w niniejszej sprawie następujący stan faktyczny:

- 1) W dniu 12 listopada 2003 r. do Prezydenta Miasta wpłynęło pismo Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej, w którym Rada zażądała natychmiastowego odwołania Skarżącej ze stanowiska Dyrektora Szkoły. Również Rada Rodziców

Szkoły Podstawowej dwukrotnie w pismach wniosła do Prezydenta zastrzeżenia co do pracy Skarżącej zarówno na stanowisku dyrektora szkoły, jak i na stanowisku nauczyciela informatyki, żądając równocześnie jej odwołania.

- 2) W dniu 7 lipca 2004 r. do Prezydenta Miasta wpłynęło pismo Skarżącej, w którym ustosunkowała się do informacji zawartych w pismach Rady Pedagogicznej Szkoły oraz do dwóch pism Rady Rodziców Szkoły. Na przedmiotowe pismo Skarżącej Prezydent Miasta udzielił odpowiedzi w piśmie z dnia 18 sierpnia 2004 r.
- 3) Pismem z dnia 9 grudnia 2004 r. Skarżąca wniosła do Prezydenta Miasta o udostępnienie listy nazwisk osób, które podpisały się pod pismami Rady Pedagogicznej Szkoły oraz Rady Rodziców Szkoły.
- 4) W odpowiedzi na ww. wniosek Skarżącej, II Zastępca Prezydenta Miasta, pismem odmówił udostępnienia jej ww. list nazwisk.
- 5) W dniu 20 czerwca 2005 r. do Prezydenta Miasta wpłynął wniosek pełnomocnika Skarżącej, w którym zażądał wydania odpisu pisma Rady Pedagogicznej Szkoły oraz dwóch pism Rady Rodziców Szkoły.
- 6) W odpowiedzi na powyższe wystąpienie pełnomocnika Skarżącej, Prezydent Miasta decyzją odmówił udostępnienia Skarżącej przedmiotowych pism.
- 7) Przedmiotowa decyzja, tj. w sprawie odmowy udostępniania danych osobowych, na skutek jej zaskarżenia przez pełnomocnika Skarżącej została uchylona przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją. W decyzji tej SKO, jako organ właściwy do rozpoznawania spraw dotyczących ochrony danych osobowych wskazało Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.
- 8) Przed Sądem Pracy toczy się sprawa z powództwa Skarżącej przeciwko Prezydentowi Miasta.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, w przypadku udostępniania danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa. W przedmiotowej sprawie Skarżąca nie jest osobą uprawnioną do otrzymania wnioskowanych danych a więc zawartych

w pismach Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej oraz Rady Rodziców Szkoły Podstawowej, na podstawie przepisów prawa, a więc art. 29 ust. 1 ustawy, nie może stanowić dla niej przesłanki udostępnienia jej wnioskowanych danych osobowych. Dlatego też, w sprawie niniejszej należało ocenić żądanie Skarżącej w kontekście przepisu art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w myśl którego dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Przy czym należy podkreślić, iż przepis ten ustanawia przesłanki, których zaistnienie jest niezbędne do uzyskania danych na podstawie ww. przepisu. Należą do nich: a) złożenie wniosku przez podmiot nieuprawniony do otrzymania danych osobowych na mocy przepisów prawa, b) wiarygodne uzasadnienie potrzeby posiadania danych osobowych, c) nienaruszenie wskutek udostępnienia danych praw i wolności osób, których dane dotyczą. Ostatni warunek jest szczególnie istotny, gdyż w przypadku zaistnienia tej sytuacji, administrator danych jest zobowiązany do odmowy udostępniania danych osobowych. Zgodnie bowiem z art. 30 ust. 4 ustawy, administrator danych odmawia udostępnienia danych osobowych ze zbioru danych podmiotom i osobom innym niż wymienione w art. 29 ust. 1, jeżeli spowodowałoby to istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.

Udostępnienie danych osobowych ze zbioru na wniosek podmiotu, który nie jest uprawniony do ich uzyskania na podstawie przepisów prawa ma charakter fakultatywny w tym sensie, iż to administrator danych, którym w niniejszej sprawie jest Prezydent Miasta, dokonuje oceny, czy podmiot wnoszący o udostępnienie danych w sposób wiarygodny uzasadnił potrzebę posiadania tych danych, zaś ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą a także, nie zachodzą przesłanki odmowy udostępnienia danych, wymienione w art. 30 ustawy o ochronie danych osobowych. Ocena ta leży zatem w gestii administratora danych. Jednakże, nie oznacza to, iż rozstrzygnięcie sprawy ma wyłącznie arbitralny charakter. Podkreślenia bowiem wymaga, że wymienione w art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, przesłanki udostępnienia danych osobowych jak również, określone w art. 30 ustawy przesłanki wyłączające dopuszczalność udostępnienia danych, nie mają charakteru całkowicie subiektywnego. W celu zapobieżenia dowolnej interpretacji powołanych pojęć blankietowych (nieostrych) przez administratorów danych, ustawodawca upoważnił Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do kontroli zasadności udostępnienia bądź odmowy udostępnienia danych osobowych ze zbioru.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy uznać, iż nieuzasadnione udostępnienie danych osobowych zawartych w pismach Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej oraz Rady Rodziców Szkoły Podstawowej mogłoby skutkować naruszeniem praw i wolności osób, których dane dotyczą, a tym samym naruszeniem konstytucyjnego prawa do ochrony życia prywatnego (art. 47 Konstytucji RP).

Ponadto, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Skarżąca nie wykazała innej również istotnej przesłanki udostępnienia danych osobowych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy, a mianowicie nie uzasadniła wiarygodnie potrzeby posiadania przedmiotowych danych osobowych. Skarżąca wskazała wprawdzie, iż dane te są jej niezbędne celem zainicjowania postępowania w sprawie jej zniesławienia „czyli pomówienia jej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą ją poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego do danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności”, ale nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących, iż podejmowała jakiegokolwiek działania w tym zakresie. W myśl art. 212 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności podlega grzywnie, karze ograniczenia albo pozbawienia wolności do roku. W tej sytuacji, gdyby Skarżąca wystąpiła o wszczęcie postępowania z tytułu naruszenia powyższego przepisu, po pierwsze dysponowałaby wówczas dowodem, z którego wynikałoby, że próbowała zainicjować przedmiotowe postępowanie przed właściwymi organami ścigania, jednakże brak danych osób, które dopuściły się w jej ocenie zniesławienia uniemożliwił Skarżącej podjęcie powyższych działań. Po wtóre, obowiązujące przepisy prawa umożliwiają Skarżącej wszczęcie takiego postępowania bez danych osób które „ewentualnie” dopuściły się jej znieważenia. Stosownie bowiem do art. 488 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeksu postępowania karnego (Dz. U. Nr 98, poz. 555 z późn. zm.), Policja na żądanie pokrzywdzonego przyjmuje ustną lub pisemną skargę i w razie potrzeby zabezpiecza dowody, po czym przesyła skargę do właściwego sądu. Wskazać przy tym należy, iż w literaturze przedmiotu stanowisko, iż skarga pokrzywdzonego skierowana do właściwych organów ścigania może być skierowana także przeciwko anonimowemu sprawcy. W takiej sytuacji, zabezpieczenie dowodów może być połączone z poszukiwaniem dowodów oraz podejmowaniem przez Policję czynności zmierzających do wykrycia sprawcy przestępstwa (W. Grzegorzczuk Kodeks postępowania karnego, Komentarz, Warszawa 2003 r. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis s. 600). Wobec powyższego, po złożeniu

przez pokrzywdzonego przestępstwem ściganym z oskarżenia prywatnego, skargi, w której nie określono sprawców ww. przestępstwa, obowiązek wykrycia sprawców spoczywa na organach ścigania.

Należy natomiast wskazać, że przed Sądem Pracy Skarżąca toczy już spór z Prezydentem Miasta. Tym samym w toku tego postępowania Skarżąca może skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawierających wnioskowane dane i w ten sposób pozyskać przedmiotowe dane osobowe, jako strona tegoż postępowania. Rozpoznając przedmiotową sprawę, ww. Sąd może bowiem stosownie do art. 472 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), wzywać strony, świadków, biegłych lub inne osoby w sposób, który uzna za najbardziej celowy, nawet z pominięciem sposobów przewidzianych przez przepisy ogólne, jeżeli uzna to za niezbędne do przyspieszenia rozpoznania sprawy. Dotyczy to również doręczeń oraz zarządzeń mających na celu przygotowanie rozprawy, zwłaszcza zaś żądania przedstawienia niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy akt osobowych i innych dokumentów (podkreślenie Generalnego Inspektora).

Uwzględniając zatem zebrany w toku postępowania administracyjnego materiał dowodowy po analizie wyżej przytoczonych przepisów prawa, stwierdzić zatem, iż wniosek Skarżącej w przedmiocie udostępnienia jej danych osobowych zawartych w pismach Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej, oraz Rady Rodziców Szkoły Podstawowej nie spełnia przesłanek z art. 29 ust. 2 ustawy i z tego też powodu, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie mógł uwzględnić wniosku Skarżącej i udostępnić jej przedmiotowych danych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.